LC Hebr. Ms 13 (Micro Orien. Hebr. 880/13)

22 ff. Paper. 14.3 x 9.5 cm. Ca. 1625. Italian semi-cursive script.

Collection of short treatises partly (nos. 1-5) copied from the Mantua 1623 edition of *Tapuhei Zahav* by Jehiel Melli.

1. Ff. 1r-3r: מוסר ששלח הרמב"ן ז"ל לבנו Ethical letter from Moses b. Nahman to his son.

2. F. 3r-3v: אלו הפסוקים נעתקו מכתיבת ידו של מהר"ר יהודה החסיד וכל האומרם בכל יום מובטח לו שהו' בן העולם הבא List of Biblical verses to be recited every day attributed to Judah ha-Hasid.

3. Ff. 3v-5r: השיר שאומרים בכל יום בכסא הכבו' Poem recited each day at the Throne of Honour. Begins: תהלה ושירה וברכה ושבחה.

4. F. 5r: תפלה לחכם אחד יפה וקצרה Prayer beginning אלה-י ידעתי כי אשמתי.

5. F. 5r-5v: בקשה יפה אחר כל התפלות Another prayer beginning אנא ה' תהי נא אזנך קשבת.

6. F. 6r-6v: לוח הימים של ראשית חכמה List of passages from *Reshit Hokhmah* by Elijah de Vidas to be recited on each day of the month.

7. Ff. 7r-19v: תקוני השבת שדרש החכם הה"ר אברהם הלוי בעל ראשית חכמה ותוצאות חיים *Tikkunei ha-Shabbat*, kabbalistic service for the Sabbath by Abraham ha-Levi. In the printed editions the author is described as a pupil of Moses Cordovero, but in this manuscript and in LC Hebr. Ms 8, he is curiously considered to be the author of *Reshit Hokhmah* and *Tozaot Hayyim.*

Between ff. 6 and 7 there is a stub from a torn leaf with remnants of an owner's inscription.
One of five manuscripts in the same script in the LOC. Two more of these manuscripts, LC Hebr. Mss 7 and 96, were also copied from the same 1623 edition. LC Hebr. Mss 15 and 172 were also copied by the same scribe.

זאת היא האגרת מוסר
ששלח הרמב"ן ז"ל
לבנו

שמע בני מוסר אביך

ענין הנשבעות ודיניהן

שבועה הנעשה לחברו בין בדבר שיש בו ממש בין בדבר שאין בו ממש אסורה ואפילו נשבע לקיים מצוה כגון שנשבע שיתפלל היום שחרית ומנחה או שיתענה יום פלוני אסור לעבור על שבועתו ואם עבר חייב מלקות ואם נשבע לעבור על מצוה כגון שנשבע שלא יתפלל היום שחרית ומנחה או שלא יתענה יום פלוני אסור לקיים שבועתו ואם קיים חייב מלקות ואם נשבע לעבור על עבירה כגון שנשבע שיגנוב או שיגזול או שיהרוג את פלוני אסור לקיים שבועתו ואם קיים חייב מלקות ואם נשבע שלא יגנוב או שלא יגזול או שלא יהרוג את פלוני אסור לעבור על שבועתו ואם עבר חייב מלקות

ואם נשבע לעבור על עבירה ועבר ועשה אותה העבירה אינו חייב מלקות על השבועה אלא על העבירה שעשה ואם נשבע לקיים מצוה ועבר ולא עשה אותה המצוה חייב מלקות על השבועה ועל המצוה שעבר עליה ואם נשבע לעבור על עבירה ולא עשה אותה העבירה חייב מלקות על השבועה ואם נשבע לקיים מצוה ולא עשה אותה המצוה אינו חייב מלקות על השבועה אלא על המצוה שלא עשה

ואם נשבע לעבור על עבירה ועבר ועשה אותה העבירה אינו חייב מלקות על השבועה אלא על העבירה שעשה ואם נשבע לקיים מצוה ועבר ולא עשה אותה המצוה חייב מלקות על השבועה ועל המצוה שעבר עליה ואם נשבע לעבור על עבירה ולא עשה אותה העבירה חייב מלקות על השבועה ואם נשבע לקיים מצוה ולא עשה אותה המצוה אינו חייב מלקות על השבועה אלא על המצוה שלא עשה

הנפש ולפתיחת הלב
עולת
בן העולם הבא והם מזובים למרי
האומרים בכל יום מנטח לן שהן
ידו של מהרי יהודה החסיד וכל
אלו הפסוקים נעתקו מכתיבת

השיר

אומרת זה

כשהנשמה עולה למעלה

לום בכל יום בעמידה, וגם

לאדון עולי ישרץ ובמה טוב

השיר שאומרי בכל בבא הנבן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תפלה לחכם אחד יפרד

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה

בקשה יפה אחר כל התפלות

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה

תפלה לחכם אחד יפרד

לוח הימים של ראשית חכמה

יום א	
יום ב	
יום ג	
יום ד	
יום ה	
יום ו	
יום ז	
יום ח	
יום ט	
יום י	
יום יא	
יום יב	
יום יג	
יום יד	
יום טו	
יום יו	
יום יז	
יום יח	
יום יט	
יום כ	
יום כא	
יום כב	

יום כג
יום כד
יום כה
יום כו
יום כז
יום כח
יום כט
יום ל

אלו הן

תקוני השבת

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] ואת [illegible]
[illegible] ואת הארץ
[illegible] ויהי ערב ויהי בקר
[illegible] ויעש אלהים את
[illegible] ויאמר אלהים יהי
[illegible] ויהי כן ויקרא
[illegible] ויאמר אלהים יקוו
[illegible] ויקרא אלהים
[illegible] ויאמר אלהים
[illegible] ויהי כן ותוצא
[illegible] ויעש אלהים
[illegible] ויהי ערב ויהי
[illegible] ויאמר אלהים
[illegible] ויהי כן ויעש
[illegible] ויברא אלהים
[illegible] ויאמר אלהים
[illegible] ויהי ערב ויהי
[illegible] ויאמר אלהים
[illegible] ויהי כן ויאמר
[illegible] ויעש אלהים
[illegible] ויאמר אלהים
[illegible] ויהי כן ויאמר

אמת ליעקב: אתה הוא האיש אשר
פדית את־עמך ישראל בכוחך הגדול
ובזרועך הנטויה אתה הוא אלהינו
ואלהי אבותינו: אתה הוא לבדך
מלך מושל בכל ממלכות הגוים
אתה עשית את־השמים ואת־הארץ
את־כל־העולם ואת־כל־אשר עליו
ואת־כל־הנמצאים בכל־מקומות
ממשלתך: אתה ברא את־היום
ואתה ברא את־הלילה: אתה
הוצאת את־בני־עולם מבית־עבדים
לבית־חרות: אתה הוא אשר
בכל־עת צרתם צר להם
ומלאך פניך הושיעם: בגלל
אהבתך אותם ובגלל חמלתך
עליהם גאלתם: אתה הוא
אשר בראשונה בחרת באבותינו
ותתן להם את־ארץ כנען
ותבטיח להם שיהיו זרעם
כחול הים לרוב ככוכבי השמים
לרבוי: ואחר־כך הוצאת את־בניהם
מתוך מצרים בידך החזקה
ובזרועך הנטויה ובמופתים
ובאותות ובמלחמות ובנפלאות
הגדולות: ואתה נתת להם
את־הארץ אשר נשבעת לאבותיהם
לתת להם ארץ זבת חלב ודבש
ויירשו אותה ויבנו בה מקדשים
לשמך: ואחר־כך בעוונותיהם
ובחטאותיהם הכעיסו את־אלהי
אבותיהם ועזבו את־תורתך
ולא שמרו את־מצותיך ולא
עשו את־אשר צויתם לעשות
למען ילך להם טוב והאריכו ימים
בארץ: ואתה הבאת עליהם
את־כל־הרעה הזאת ואת־כל־הצרות
הגדולות אשר מצאתם בגלות
הזה: ועתה אלהינו ואלהי
אבותינו אנחנו חוטאים ועוונותינו
רבים ואין בנו כח לעמוד
לפניך ולהתחנן לפניך כי
אתה הוא אלהינו ואנחנו
עמך ישראל: אתה הוא
אשר בחרת בנו מכל העמים
ואתה הוא אשר קרבתנו
לשמך הגדול בשביל שנודה
לך ונשבח לך ונאמר לך
שאתה הוא אלהינו ואנחנו
עמך ישראל: אתה הוא
אשר בחרת בנו מכל העמים
ואתה הוא אשר קרבתנו
לשמך הגדול בשביל שנודה
לך ונשבח לך ונאמר לך

מה יראה הכתב ואחריו הל שלמ
שאינו בו דיוק ולא הגה כלל,
יש לדחותו מפני שהוא מוסיף
על הכתב ולא יגרע ממנו,
ואם יגרע ממנו
הרי הוא כמוסיף עליו.
ואם יוסיף עליו אפילו
ה' תיבות כגון 'ויהי ערב ויהי בקר'
הרי הוא כמוסיף עליו.
ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע ה' תיבות
הרי הוא כמוגרע.
ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע ד' תיבות
הרי הוא כמוסיף.
ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע ה' תיבות
הרי הוא כמו שהיה.

ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע ו' תיבות
הרי הוא כמוגרע.
ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע ז' תיבות
הרי הוא כמוגרע.
ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע ח' תיבות
הרי הוא כמוגרע.
ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע ט' תיבות
הרי הוא כמוגרע.
ואם יוסיף עליו ה' תיבות
ואחר כך יגרע י' תיבות
הרי הוא כמוגרע.

ecce

qqce mmodd aaw emaam
ame aaraee ; .
aacl ea ame iame iaee raaa!
aet aeeae' aaee e ieaaee.
ay eaqaay e aae eeam.ramaee
ay eaeel aa aaf eaeaaa aa
eaa/ aaee aaf ay eae aaee
eamaee ae.ae eae iaae aaa
eaaaee ae.ae eq eam
Seel aaqe ef eaeae ae
eamaay eaaeer eae eaee '
aeaae aya .aaaee ee.e ede.
aaee aya aaf ame eee.a
aae. aemt ee aaee iae '
aea. aeaa/ ee aaf eeee.ae
eaaaay aaaee eaaa e.aae
iaee. aae. eaae aa eaaa'
eaaaay aaaee eaaa e.aae
aaaaay aaaee eaaa e.aae
aaaaay aaaee eaaa e.aae

aaee aaaee aaf eeee eaae
aaaee aaee aaf eeee eaae
aaaee aaee aaf eeee eaae
aaaee a

ספרי הרפואה בלשון הזה נחלקו
הרבה מן הקצה אחת בעניני
הרפואות ומה שיתבאר בספר זה
הוא לפי דעתו של רופא אחד
מהם שקרא בהם ונסה מה שכתבו
ומצא שהוא אמת ולפי מה שראה
בעצמו בחולים שטיפל בהם
ובמה שהגיד לו חולה אחד
שהיה רופא ומומחה בספרים
הרבה ובמה שהגיד לו חולה אחר
שהיה חכם גדול בחכמת הרפואות
ומנסיון שנסה בעצמו בחולים
הרבה מאד ומצא שהוא אמת
ומה שכתבו בספרים הרבה
שהוא שקר ומה שלא נתברר
לו אם הוא אמת או שקר
לא כתבו בספר זה ולא
הזכיר אותו כלל

ומה שכתבו בספרים הרבה
שהוא אמת ומצא שהוא שקר
הזכיר אותו בספר זה
ומה שלא נתברר לו אם
הוא אמת או שקר
לא כתבו בספר זה ולא
הזכיר אותו כלל

ואם תמצא בו מאכל שאינו
נקי, תכה את בעל הבית
ואל תשגיח בדבריהם
כמה פעמים, שהרי הוא בודאי אינו
מקפיד על כך
כלל ועיקר: [illegible]
מקום שנהגו לאכול חיטים
ואורז, אל יעבור ממנו אפילו
פעם אחת שמא יחסר
ממנו ויצטרך לקנות אחר
תחתיו ואין לך בזיון גדול מזה
ואם נמצא בו תולעים
או חרקים אפילו כמלא
ראש סיכה אל יאכל ממנו
כלל ועיקר ואל יסמוך
על הנפה שנפה בה
שהרי לא נפה אלא
מן הגדולים ולא מן
הקטנים ואל יסמוך
על הבורר שבירר
אלא מן הגדולים
ולא מן הקטנים
ואל יסמוך
על הטוחן
שטחן

אל יאכל
ואם נמצא בו תולעים
או חרקים אפילו כמלא
ראש סיכה אל יאכל ממנו
כלל ועיקר ואל יסמוך
על הנפה שנפה בה
שהרי לא נפה אלא
מן הגדולים ולא מן
הקטנים ואל יסמוך
על הבורר שבירר
אלא מן הגדולים
ולא מן הקטנים
ואל יסמוך
על הטוחן
שטחן

ובתוך הים ואתה דרכך בים
ושבילך במים רבים ועקבותיך
לא נודעו ' נהגת כצאן עמך
ביד משה ואהרן ' ויהושע
בן נון בראשם ' ויעבירו
את העם ברגל ' עד אשר
עברו גבולך ' קנית הר זה
ימינך ' והכינות מקום
לשבתך ' מקדש אדני
כוננו ידיך ' ה' ימלך
לעלם ועד ' כי בא סוס
פרעה ברכבו ובפרשיו
בים ' וישב ה' עליהם
את מי הים ' ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים '
ומרים הנביאה אחות
אהרן לקחה את התף
בידה ' ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלות '
ותען להם מרים שירו
לה' כי גאה גאה סוס
ורוכבו רמה בים ' ויהי
בשלח פרעה את סוסי
מרכבתו ויביאם אל תוך
הים ' וישב ה' עליהם
את מי הים ' ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים '
ומרים הנביאה אחות
אהרן לקחה את התף
בידה ' ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלות '
ותען להם מרים שירו
לה' כי גאה גאה סוס
ורוכבו רמה בים ' ויהי
בשלח פרעה את סוסי
מרכבתו ויביאם אל תוך

ſtuere ſanctæ trinitatis
cui ſit honor et gloria
per infinita ſæcula ſæculorum
patroque ſpiritui ſancto
amen. it nunc missa est
ſequi finde ſuæ it vita-
ſanctorum meritorum
nomine, intra tecum
ire. ſyne. nunc missa est
benedicamus domino
deo gratias. amen. ad
ſequitur ſequentia
nunc dimittis ſervum
tuum domine
secundum verbum
tuum in pace
quia viderunt oculi
mei ſalutare
tuum
quod parasti
ante faciem
omnium populorum
lumen ad revelationem
gentium
et gloriam
plebis tuæ israel
ſicut erat in principio
et nunc et ſemper
et in ſæcula ſæculorum
amen

فصل في معنى قوله تعالى
﴿ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو مثلها﴾
وقد ذكرنا في أول هذا الكتاب
أن الله تعالى لا يخاطب بما لا يجوز
أن يعلمه المخاطب ولا يعلم
أن الله تعالى قد علم أن
ما ينسخه من القرآن
لا يجوز أن يعلمه
أحد من الخلق
ولا يجوز أن يخاطب
بما لا يعلم
فكيف يجوز
أن يخاطب
بما لا يعلم
أحد من الخلق

فصل في معنى قوله تعالى
﴿ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو مثلها﴾
وقد ذكرنا في أول هذا الكتاب
أن الله تعالى لا يخاطب بما لا يجوز
أن يعلمه المخاطب ولا يعلم
أن الله تعالى قد علم أن
ما ينسخه من القرآن
لا يجوز أن يعلمه
أحد من الخلق
ولا يجوز أن يخاطب
بما لا يعلم
فكيف يجوز
أن يخاطب
بما لا يعلم
أحد من الخلق

ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים. ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים. ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים. ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים.

תהלה :

ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים. ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים. ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים. ראשית חכמה יראת יי׳ שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד
בקהל צדיקים.

ספר תורת האדם לרופא גל
חנוך אשתו נולדה
בנה את עירד ועירד הוליד את
מחויאל ומחויאל הוליד את
מתושאל ומתושאל הוליד את
למך ויקח למך לו שתי נשים
שם האחת עדה ושם השנית
צלה ותלד עדה את יבל
הוא היה אבי יושב אהל
ומקנה ושם אחיו יובל
הוא היה אבי כל תופש
כנור ועוגב ותלד צלה גם
היא את תובל קין לוטש
כל חרש נחשת וברזל
ואחות תובל קין נעמה
ויאמר למך לנשיו עדה
וצלה שמען קולי נשי
למך האזנה אמרתי
כי איש הרגתי לפצעי
וילד לחבורתי
כי שבעתים יקם קין
ולמך שבעים ושבעה
ויבן קין עיר ויקרא
שם העיר כשם בנו
חנוך ויולד לחנוך
את עירד ועירד
הוליד את מחויאל
ומחויאל הוליד
את מתושאל
ומתושאל הוליד
את לך

20

20

Deinard Collection
Gift of Jacob H. Schiff
1914

1-84 : 176.28

Conservation No.: 01-84-176.28
Conservator: P. Spitzmueller
Date: 6/84

This book received conservation treatment. For further information refer to number 01-84-176.28 in the Rare Book Section of the Conservation Office.